

Vážení čtenáři, milé čtenářky,

jednoznačnou politickou událostí bylo představení tzv. „úsporného balíčku“, ve kterém nám všem premiér Fiala sdělil, kdo vše v ČR v následujících letech zchudne a o kolik. Správně by se měl jmenovat „úsporný balík na lidech“. Protože už nyní je naprosto jasné, že nový plán vlády dostane peníze z kapes všech občanů naší země. Nejvíce mají ovšem zaplatit zaměstnanci, důchodci a OSVČ. Odbory nazvaly balíček „destrukcí sociálního státu“ a věřím, že ke stávkové pohotovosti přibudou konečně i stávky.

Zatímco stále chybí jakákoli vize toho, jak by měl stát vydělat peníze. O tom, jak je dostat z lidí, má naopak pětidemoliční vláda naprosto jasno. Zvýší se hranice věku pro odchod do důchodu, zruší se školovné, vzroste daň z nemovitosti, vyšší odvody čekají OSVČ, sníží se příspěvek na stavební spoření, zvýší se i daň z příjmu fyzických osob, připlatíme si za dálniční známky, dvojnásobná daň zdraží lidem pivo a zdraží také všechny nealkoholické nápoje i balená voda. Dokonce i ta kojenecká. Nežustane tak prakticky nikdo, koho by se vládní škrti nedotkly. Snad kromě miliardářů, kteří paradoxně v týdnu, kdy většina obyvatelstva kvůli oznámeným škrtům rekordně zchudla, oznamují rekordní zisky. Na ty ale vláda nesáhla. Vrcholem pokrytectví bylo, když o úsporných opatřeních mluvila například Helena Horská, hlavní ekonomka Raiffeisenbank, tedy banky, která – stejně jako ostatní – zvýšila svůj čistý zisk o neuvěřitelných 60 % a zvýšila svá celková aktiva o 18 %. Že vládě není stydno nechat zástupce byznysu vydělávajícího miliardy mluvit o tom, jak si lidé mají utahovat opasky!

Pro občany v naší zemi bude opět dražší vychovávat děti, nedostupnější bude doprava autem, o bydlení si mladí budou moci nechat zdát ještě více než doposud, z výplat jim stát sebere zase o kus víc a důchodu se mladší ročníky možná nedočkají. To vše v zemi, která se už nyní v řadě ukazatelů umísťuje ve srovnání zemí EU na chvostu. Tohle je vize pro moderní zemi ve srdci Evropy, ve které mají lidé chtít žít a ve kterém je tu stát pro občany, nikoliv občané pro dotování státního aparátu?

Nemohu si také odpustit poznámku o tom, jak se nyní pětidemoliční koalici náramně hodí mít na Hradě prezidenta, který už před nástupem do funkce deklaroval, že ekonomickým otázkám nerozumí. Ale to přeci nevádí, vždyť vypadá tak dobře na známkách, a to je hlavní. Příklad dokonalého souznění pětidemoliční vlády a nového osazenstva Hradu v praxi. Co tedy prezident Pavel prohlásil po jednání s ministrem financí Stanjurou? *„Mám pocit, že balíček jde směrem respektu k prioritám, o kterých vláda hovoří.“* Skutečně zaznamenáníhodné vyjádření.

Pojďme se tedy podívat, o jakých prioritách hovořila pětikoalice ještě před volbami. Například tohle prohlašoval o dani z nemovitosti ministr financí Stanjura v srpnu 2021: *„Nápad na zvýšení daně z nemovitosti je opravdu nebezpečný. Nechápu, proč by stát měl trestat někoho za to, že si pořídí bydlení. Kromě toho se vyšší zdanění promítne do ceny nájmu a jediný, kdo na to doplatí, jsou právě nájemníci.“* V jiném příspěvku Stanjura nezapomněl dodat: *„Spousta z vás má strach, že levíce daně z nemovitosti zvýší. Rozumím tomu. Když se nám konečně podařilo daně snížit a nechat více peněz lidem v jejich peněženkách, socialisté opět vyhlásují útok na peněženko. Tak to být nemá.“* Realita vládnutí ani ne po dvou letech? Stanjura zvyšuje daň z nemovitosti až na dvojnásobek, podniká tak dle vlastních slov útok na peněženko lidí, trestá lidi za to, že si pořídili bydlení a zvyšuje tak lidem cenu nájmu. To je podle prezidenta Pavla respekt k prioritám, o kterých vláda hovořila? Na to snad člověk ani nemusí být ekonomický expert, aby viděl, že **vláda porušuje prakticky vše, co slibovala ještě před usednutím do ministerských křesel. A tím myslím skutečně prakticky vše.** *„Žádné zvyšování daní! Stát musí šetřit na sobě, ne na lidech. Proto vám garantujeme, že žádné daně zvyšovat nebudeme! S tím jdeme SPOLU do voleb,“* hlásal předvolební slogan SPOLU na facebooku ODS. Po roce je ale jasné, že **jediným slibem, který pětidemolice dodržela, byla porážka Andreje Babiše.** Ze zbytku předvolebních slibů zůstal po roce a půl vládnutí jen popel.

A zatímco odbory a zaměstnanecké svazy Stanjuru kritizují za to, že s nimi představené návrhy nekonzultoval, ministr rezignuje na jakoukoliv transparentci a odmítá se zástupci průmyslu diskutovat to, jaké dotační škrti se chystají. Důvod? Někdo by za ně mohl lobbovat. Aneb sebereme peníze všem, ale neřekneme jim to, protože bychom to pak třeba museli vysvětlovat. A tady bych chtěla občany upozornit na jednu věc. Je snadné škrtnout někomu dotaci, ale víte, jaký je důsledek toho efektu? Že škrtnutou dotaci většinou pak zaplatí občan. Například ve dražších potravinách apod. Proto je děsivé, že vláda a ministr Stanjura odmítá oznámit, co vlastně škrtne za dotace, neboť útok na peněženko občanů tak nemusí končit 11. květnem v 11:55, ale může pokračovat. Neuvěřitelná arogance vládní koalice ale těmito šílenými kroky a výroky minulý týden neskončila, naopak...

Stanjuru s přehledem překonal lidovecký ministr práce a sociálních věcí Marian Jurečka. Podle představeného úsporného balíčku se budeme muset uskromnit všichni, jedna výjimka by tu ale podle Jurečky přeci jen měla být. A to u vybraných politiků, jak prohlásil na TV Nova. Takže v době, kdy vláda porušuje jeden slib za druhým a bere peníze všem, přijde ministr sociálních věcí – opakují: SOCIÁLNÍCH VĚCÍ – s výrokiem, že **někteří politici jsou za svou tvrdou práci placeni málo.** Pokud by podle zvráceného Jurečkova žebříčku hodnot měli být politici placeni za porušování předvolebních slibů a vymyšlení toho, komu všemu a za co vše sebrat peníze, tak tento výrok chápau, jinde ve světě by ale po takovém výroku, navíc v takovém období, následovala okamžitá rezignace. V jednom se ale s M. Jurečkou shodnu. Někteří politici jsou zadarmo drazí.

Kteří to jsou, to už nechám na každém z vás. Předpokládám ale, že vyšší odměny by si podle Jurečky zasloužili především jeho lidovečtí stráničtí kolegové. Pro ty se ostatně vždycky nějaké místo najde, jako na příklad pro bývalého europoslance Pavla Svobodu, který má namířeno do Vatikánu odvádět tvrdou práci na postu velvyslance. Tak třeba jej pak kolega Jurečka ve Vatikánu navštíví, aby se blíže bohu mohl zpovídat ze své pokřivené lidovecké morálky.

Zatímco vláda lidem říká, že dobá je zlá a je potřeba si utáhnout opasky, sami vládní představitelé přichází se zbytečnými návrhy, které v současné situaci vůbec ničemu nepomohou a zcela nesmyslně zatíží státní rozpočet. A nejen státní. Navrhovaný plán **rušení rodných čísel** kvůli ochraně osobních údajů a jejich zamýšlené nahrazení identifikátory o dvaatřiceti znacích by bylo velkou zátěží pro veřejný i soukromý sektor. Ruku na srdce – o kolika případech zneužití rodného čísla jste slyšeli?

Díky GDPR je navíc ochrana osobních údajů již nyní dostatečná. Rodná u nás mají svou tradici již od roku 1954, a tak se ptám – je takhle velká a logisticky náročná změna opravdu nezbytná, navíc za stávající situace? To vládní činitelé skutečně nemají nyní na práci nic důležitějšího? Ekonom David Pirner o zrušení rodných čísel, které vláda plánuje na konec roku 2024, prohlásil následující: *„Bude to obrovský zásah do IT systémů, do celkové infrastruktury, i do procesů, takže z tohoto pohledu ty náklady jsou vlastně ještě konzervativně pojaté, protože to vlastně bude znamenat změnu všeho, zejména u těch významných korporací i u veřejných institucí.“* O jak vysokém konzervativně pojatém odhadu nákladů se tu bavíme? Podle nezávislé analýzy agentury Grant Thornton mohou celkové náklady na rušení rodných čísel vyšplhat až k částce 56 miliard. Je to při současné ekonomické situaci skutečně nezbytné? O tom pochybuje i další z ekonomů, Štěpán Křeček, který dodává k rušení rodných čísel následující: *„Domnívám se, že tímto krokem vynaložíme pouze obrovské astronomické náklady, ale ten efekt, že by se zlepšil život lidí, bude nulový, takže nevím, proč se v této době zabýváme takto zbytečnou agendou.“* A já bych se pod jeho slova s klidem podepsala.

V době, kdy stát hledá každou příležitost, jak naplnit státní kasu, v době, kdy se podniky zmítají v ekonomické krizi a vyrovnávají se s dopady covidu, přichází stát se zcela zbytečnou změnou, která nesmyslně zatíží státní instituce, způsobí zmatky a vůbec největší dopad bude mít na podnikatele. Plán, který prosazuje zejména pirátský ministr pro místní rozvoj Bartoš, ukazuje, že i v malém počtu mohou být Piráti ve vládní koalici hrozbou. Ostatně piráti už pohřbili všechny, ze svých předvolebních proklamací. Přitom třeba transparentnost mi byla velmi sympatická. Je dobře, když lidé vědí, co se děje a jak se nakládá s jejich prostředky. Bohužel realita je taková, že piráti mlčky tolerovali tajné vyjednávání vojenské smlouvy mezi USA a ČR, sedí ve vládě, která dojednala tajnou a nevýhodnou dohodu s Polskem ohledně dolu Turów, a nyní jim nevádí, když vláda před občany tají, kolik kde škrtne dalších peněz na ministerstvech, což může dopadnout opět na občany!

A tak, zatímco piráti spřádají plány na zbytečné rozhazování desítek miliard, se objevují další znepokojivé zprávy o stavu českých domácností. Podle analýzy Centra ekonomiky regulovaných odvětví VŠE v Praze je **hned třetina českých domácností ohrožena některým z aspektů energetické chudoby.** To znamená, že pro třetinu domácností buď platby za energie představují nepoměrně vysokou část příjmu, nebo ohrožené domácnosti mají nesplacené závazky vůči energetickým společnostem, případně si zkrátka nemohou dovolit dostatečné vytápění svého domova. Ze zjištění analýzy vyplývá, že se počet takových domácností za poslední rok zvýšil o pět procentních bodů, tedy o pětinu. **Třicet procent představuje v současnosti v České republice zhruba 1 350 000 domácností.** Problém se často týká také lidí v nájmech, kteří žijí ve starších, energeticky velmi náročných budovách. Negativnímu trendu v nárůstu energetickou chudobou ohrožených domácností rozhodně nepřispívá ani to, že spolu se Slovenskem je naše země na chvostu v růstu reálných mezd. A to nás teď všechny ještě čekají ještě rostoucí náklady spojené s představeným vládním balíčkem. Podle Pirátů prostě ideální doba na to zatížit firmy i veřejný sektor rušením rodných čísel za desítky miliard korun. **Dokončení na s.2**

Pietní akty k 81. výročí Lidické tragédie

Pátek 5. červen
15,00 – osada **Čabárna**

Pátek 9.červen 2023
10,00 - **Skanzen Mayrau**
pietní akt u pomníku Lidických havířů

Lidický památník - nádvoří muzea

- 13,00 Přehlídka dětských pěveckých sborů z celé ČR
 - 20,00 Děkovný koncert Pro Lidice – Ústřední hudba Armáda ČR se sólisty
- Čtení jmen zavražděných lidických dětí a Světla z oken lidických domů

Sobota 10.června
Lidický památník
10,00 – pietní akt u hrobu Lidických mužů
- poté pietní akt KSČM

Pondělí 12.června – Kladenské gymnázium
8,00 – pietní akt města a Památníku Lidice
10,00 – pietní akt LKŽ

Dokončení ze str. 2

Dalším tématem, na které bych se zaměřila, je **rostoucí cena ročních dálničních známek**. Ty od příštího roku skokově podraží z dosavadních 1500 korun až na 2300. Zvýšené náklady se přitom nedotknou pouze jednotlivců, ale také firem, které tyto náklady – jak jinak – přenesou na své zákazníky. Podívejme se pro srovnání k našim sousedům, kteří také nabízejí roční dálniční známky. Na Slovensku za ni platí 60 eur, tedy necelých 1500 korun, což je méně než u nás před oznámeným zdražením. V Rakousku vyjde roční známka na 96,40 eur, což v přepočtu zhruba odpovídá nové ceně u nás, ovšem při neporovnatelné kupní síle i průměrné mzdě, když oba ukazatele jsou v Rakousku o více než o třetinu vyšší. O stavu dálnic v Rakousku a u nás se pak asi nemá cenu bavit. Německo má dálnice zcela zdarma a v Polsku budou státní dálnice od léta pro osobní automobily zdarma. Cena známek má u nás navíc nadále růst i v následujících letech, a tak se dá čekat, že se Česká republika bude nelichotivým premiantem v celém středoevropském prostoru!

Levice často bývá obviňována z neodpovědného hospodaření a z toho, že by jen rozdávala a neohlížela se na veřejné finance. Opak je pravdou. Proto jsem připravila tuto jednoduchou tabulku, z níž lze zcela jasně vyčíst, že radikální levice má zcela konkrétní návrhy na to, jak získat peníze do státního rozpočtu. Jen na to jde trochu jinak – chce do toho zapojit ty, kteří mají peněz dostatek, ne sdírat občany a pracující. Tabulku máte u mě na Facebooku, proto to vezmu jen telegraficky – na příjmové stránce by bylo fajn zamezit odlivu kapitálu do zahraničí, zdanit dividendy, zavést sektorovou daň pro nadnárodní korporace, daň z luxusu, majetkovou daň pro ty, kteří vlastní obrovské majetky a samozřejmě i progresivní zdanění osob i firem. Na druhé straně úspora 150 mld. na zbrojení, což jsou ony stíhačky, ale i další materiál jako vrtulníky a jiné, úspora až 7 mld. zrušením zbytečných zdravotních pojišťoven a ponechání pouze jediné, a další miliardy lze ušetřit racionalizací agend, zrušením zbytečných úřadů, ministerstev a vybrané administrativy, stopkou financování politických neziskovek atd. Jak vidíte, recept na ozdravení financí máme, takže nás nemohou obviňovat z toho, že nechceme řešit státní dluh.

Informace ze zahraničí. Tentokrát z Velké Británie, kde mimo korunovace proběhly první regionální volby od října 2022, kdy se současný premiér Sunak stal vůdcem Konzervativní strany a britským premiérem. Tento první test jeho popularity dopadl pro něj téměř katastrofálně. Jeho strana ztratila kontrolu nad 48 zastupitelstvími a ztratila 1061 radních. Opoziční Labouristé získali navíc 22 zastupitelských úřadů a 536 nových radních. Středová strana liberálních demokratů byla rovněž úspěšná a získala 12 nových úřadů a 407 nových radních. Labouristé se tak stali nejsilnější regionální stranou. Labouristický vůdce Keir Starmer sice ihned prohlásil, že podle těchto výsledků se Labouristé příští rok stanou zcela jistě vládnoucí stranou, ale někteří pozorovatelé to zpochybňují. Poukazují na skutečnost, že Sunak převzal otěže vlády ve chvíli, kdy výzkumy veřejného mínění kladly jeho stranu o celých 30 bodů za Labouristy. Od té doby se mu podařilo tento rozdíl snížit asi na 10 bodů, a podle nejnovějšího výzkumu Sky News vede nyní Labouristická strana se svými 36 % oproti konzervativcům s 29 %, tedy jen o 7 %. Lídr labouristů Keir Starmer posouvá svou stranu stále více doprava. Jde mu především o znovuzískání bývalých labouristických voličů ze severní Anglie, kteří před lety hlasovali pro Brexit a následně přešli ke konzervativcům.

Současná inflace v Británii přesáhla 10 %, což je nejvyšší inflace za posledních 41 let. Stejně jako česká ČNB se Britská banka snažila snížit inflaci zvyšováním úrokových sazeb, ale dosud bezúspěšně. Britská vláda, stejně jako česká, se brání tlaku na zdanění nejbohatších vrstev a mocných nadnárodních společností. Zdražování postihuje střední i nejhudší vrstvy obyvatelstva. V zemi probíhá největší vlna stávek za mnoha desetiletí. Britská vláda je nejednotná v pohledu na Evropskou unii. Premiér Sunak se snaží vztahy zlepšit a pravděpodobně by nevyloučil přijmout statut srovnatelný s Norskem, neboť celní unie byla pro Británii ekonomicky výhodná. Ovšem naráží na protievropskou krajní pravici, kterou vede ministryně vnitra Suella Bravermanová. Tu vyhodila z vlády bývalá premiérka Liz Trussová, ale Sunak ji loni v říjnu vzal zpět, neboť je závislý na podpoře její krajní pravice. Spekuluje se, že pokud Sunak příští volby prohraje, tak by se Bravermanová mohla stát novou šéfkou Konzervativní strany. Nově založená frakce Konzervativní Demokratická Organizace (CDO), kterou financuje milionář Peter Cruddas, navrhuje sesadit Sunaka a vrátit k moci bývalého premiéra Borise Johnsona. Mnozí konzervativní poslanci však varují, že vyměnit vůdce strany už počtvrté od posledních voleb je něco, co voliči nestráví.

I malá strana zelených zaznamenala velký úspěch a získala 241 nových radních. Spolupředsedkyně zelených Carla Denyerová to vysvětlila *»hlubokým odporem vůči konzervativcům, ale i Starmerovu vedení Labouristů«*. Levicová frakce v Labouristické straně Momentum zdůraznila, že převaha Labouristů by byla daleko větší, pokud by se *»proti ní neobrátily protilevicové čistky«* v kandidátkách v některých městech. Starmerovo vedení strany dokonce rozhodlo, že Corbyn v Londýně nesmí v příštích parlamentních volbách kandidovat za Labouristy. Nejen pravcová vláda, ale i levice má v Anglii momentálně chmurné vyhlídky.

Vaše Kateřina Konečná, europoslankyně a předsedkyně ÚV KSČM

KLADNO A UHLÍ (4)

Dolu **ENGERTH** dal jméno generální ředitel společnosti Státní dráhy, „svobodný pán“ Vilhelm z Engerthu. Jáma hluboká 425m byla dána do provozu v roce 1873. Sloj měla mocnost 9,5m. Pro horníky majitelé zbudovali kolonii hned těsně u dolu, druhá vznikla v lokalitě na Vyhaslém. Ta byla zbořena při výstavbě dnešního sídliště. Dne 23.2. 1876 došlo k velkému neštěstí. Při výbuchu dynamitu zemřelo 18 horníků. Památník tragedie byl postaven na bývalém hřbitově u divadla, po jeho zrušení byl přenesen do areálu hřbitovů. Důl vydal mnoho milionů tun uhlí. Teprve po roce 1936 dchází k útlumu, těžba byla definitivně ukončena v roce 1945. Po zániku dolu zůstaly jen dvě patrové budovy, po snížení výšky sloužily a dodnes slouží různým hospodářským účelům.

Důl RONNA patřil Státním drahám. Budování dolu bylo ukončeno v roce 1885 v hloubce 425m. Nalezeny sloje mocnosti od 7,7m, také mocnější. Třetí patro v hloubce 500m nebylo nikdy uvedeno do provozu. Původní název zněl Na Borku, roku 1890 byl pojmenován po tehdejší vrchním správcí Benediktu Ronnovi. Od roku 1910 se stal hlavním dolem společnosti, postupně sem byla koncentrována těžba z dolů Kübeck, Barré i Engerth, se kterým byl spojen překopem. Železniční vlečka z Tuháně k dolu měla délku 2.9km, přepravu obstarávaly elektrické lokomotivy. Do roku 1935 fungovala i lanovka, dlouhá 790m. V letech 1911-12 prošel

důl velkou modernizací. Přistavěny byly budovy strojovny, úpravny, kotelna, koupelna, cáčovna i lampovna. V roce 1936 důl zakoupila Pražská železářská společnost. Po znárodnění byl opět přejmenován, k původnímu názvu se vrátil po převratu.

Důl SCHOELLER v Libušíně byl dolem v této etapě nejmladším. Vyhrouben byl v roce 1896. Také nejhlubším. Obecně se mu říkalo Šilerka nebo Šelerka. V hloubce kolem 500m byla těžena žilná silná kolem 10m, těžba se začala až v roce 1902. Voda byla odváděna pomocí dolu Jan. Zbudovalo ho Mirošovické kamenouhelné těžařstvo, ihned ho prodalo Pražské železářské společnosti. Ta postavila vlečku do Kamenných Žehrovic, a také vlastní elektrárnu. Roku 1915 byl spojen překopem s dolem Wannieck. Po vytěžení původní jámy byly vznikaly jámy další, za socialismu s názvem Nejedlý, odlišené pořadovými čísly. Spojován byl s ostatními doly překopy - Prago, Mayrau, Max i Ronna. Zde se udal poslední a definitivní konec hornické slávy, poslední vozík revíru byl vyvezen dne 29.6.2002.

Důl MAYRAU - důl, který díky písni „Cestička k Majrovce“ je znám po celé vlasti.

Dne 23.7.1874 na vrchu Homolka u Vinařic započalo budování dolu s původním názvem Trhanka. Pražská železářská společnost ho uvedla do provozu 28.10.1877 pod názvem předsedy správní rady Kajetána Majera, svobodného pána von Mayrau. Budovány další jámy - jen 50m daleko od původní třeba Robert. Roku 1889 vypukla na dole velká stávková. Jedna z mnoha dalších, kterými se horníci oprávněně domáhali lepších pracovních podmínek. Literárně byla zpracována Marií Majerovou v knize Siréna, všichni si pamatujeme emotivní film, vzniklý podle její předlohy. Roku 1940 byla těžba převedena na důl Max, roku 1970 byl zbudován překop s doly Max - Schoeller a Wanieck. Vše spojeno v roce 1972 pod názvem Důl Libušín. Původní název byl vrácen dolu v roce 1994. Také jste se chodili koupat do Vinařic? Teplá voda z dolu a příjemné posezení v areálu už je také minulostí. V posledním vzpomínkovém díle Kladno a uhlí pojednáme o hornickém skanzenu, dolování ve Slaném a v Tuchlovicích.

Pavel Hruban

PÍŠETE NÁM Občanské FORUM .

Audit mého RETRO života a současnosti .

Žila jsem 37 let v té, údajně hrozně, komunistické totalitě a mohu o ní říci, že pro mne žádnou totalitou ani diktaturou nebyla. V těch časech jsme slavili Svátek práce, ne flákání a bezpracné zlodějství.

Po základce jsem nastoupila do učení, ve kterém nás režim všemožně podporoval. Poté následovalo manželství. Muž byl krátce po vojenské službě. Nato se nám narodily děti a následovala stavba rodinného domu. Ač jsme s manželem byli oba pouze z dělnického prostředí, umožnil nám ten "zlý režim", za nemálo výhodných půjček a podstatně levného stavebního materiálu, vlastní dřinou a šetrností, splnit si sen - bydlět ve vlastním domě. Tento sen je dnes pro mladé lidi nedostižný. Náš vnuk bohužel žije v podnájmu, v cizím. To není a nikdy nebude ten pravý domov, jistota.

Děti jsme milovali /milujeme/ a řádně vychovávali pro život, což dnes není vůbec jevem samozřejmým. Dnes mnohé děti vychovává ulice a ze strany rodičů jejich nezáměr a lhostejnost, někdy rodiče své vlastní děti dokonce i nenávidí.

V práci jsme pracovali 8 hodin a po práci jsme měli čas na svoje záliby a na rodinu. Ten "zlý režim" nám všem zaručoval MÍR, bezpečí, práci a dobré mezilidské vztahy, což není málo, a dnes je to vše pasé.

Ohledně režimního a třídního převratu provedeném pseudointeligencí, se na celé naší zemi začal podepisovat ten "hodný Západ". Za hubičku u nás koupili západní dravci veškeré naše suroviny, přírodní zdroje, rušili vše, konkurenceschopné podniky, výroby. Začala u nás nezaměstnanost, která se, bohudíky, naší rodiny, hlavně děti nedotkla. Ani jeden den děti nebyly bez práce a to ani i při změně zaměstnání. Za "zlého socíku", jak se dnes říká, mi nikdy doma v zimě zima nebyla, to až nyní, v tom dnešním, posametovém, vládním, ch c i v á l e č n é m režimu, plném občanské nesnášenlivosti a agresivity. Flákači, zločinci, všehoschopná škodná, dnes jásá, plesá a mnozí slušní lidé trpí chudobou, dokonce i bezdomovectvím. Je s podivem, že sametoví disidenti oslepli a ohluchli a v tom chciválečném, agresivním a nespravedlivém režimu, si dokonce tito s o b c i libují. Já osobně tímto režimem hluboce pohrdám, ač sama tímto zlovlným režimem zatím netrpím, cítím velkou spoluúčast s oběťmi současného režimu. Myslím na staré lidi a děti, co dnes nemálo trpí, na všechny bezdomovce a bolí mě z toho u srdce. Jsem z toho všeho dění konsternována o to více, že se tento hrozný stav zdá být nezměnitelný, setrvalý a dál graduující.

Eva Dolejšová

Okresní rada Klubu Českého Pohraničí

POZVÁNKA

na Okresní sněm Klubu Českého Pohraničí
Kladno a příslušníků OSH

dne 6. června 2023 v 15.00 hodin

v restauraci **Pod Červeným bukem, Na Vyhaslém 821,**
Kladno Ostrovec **Autobusové spojení MHD č. 603: zastávka Ostrovec**

Všem jubilantům, kteří v měsíci červnu slaví svá životní jubilea, děkujeme za jejich práci pro stranu a do dalších let přejeme oceán štěstí, moře lásky, řeku přátelství, pramének naděje, ani kapku zklamání a k tomu velkou kopec zdraví a do dalších let pohodu a spokojenost v osobním i rodinném životě.
OV KSČM Kladno

ZPRAVODAJ OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Mialdy Horákové 497 Kladno 2, tel.: 312 687 909, 725 646 013, 602 138 077E-mail: ov.kladno@kscm.cz, WEB://http://kladno.kscm.cz **MÍČ 47 437**

Nevyžádané příspěvky se nevracíme